HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

2 octombrie 2008 *

În cauza C-144/07 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 11 martie 2007,

K-Swiss Inc., cu sediul în West Lake Village (Statele Unite), reprezentată de H. E. Hübner, advocate,

recurentă,

cealaltă parte în proces fiind:

Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul O. Mondéjar Ortuño, în calitate de agent,

pârât în primă instanță,

* Limba de procedură: engleza.

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul C. W. A. Timmermans, președinte de cameră, domnii L. Bay Larsen, K. Schiemann, J. Makarczyk (raportor) și P. Kūris, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,
grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 10 aprilie 2008,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 8 mai 2008,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, societatea K-Swiss Inc. (denumită în continuare „K-Swiss”) solicită anularea Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 14 decembrie 2006, K-Swiss/OAPI (Benzi paralele aplicate pe un pantof) (T-14/06, denumită în continuare „ordonanța atacată”), prin care s-a respins ca

inadmisibilă acțiunea având ca obiect anularea Deciziei Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 26 septembrie 2005 (cauza R 1109/2004-1, denumită în continuare „decizia în litigiu") privitoare la înregistrarea ca marcă comunitară a unei mărci care constă în forma a cinci benzi paralele aplicate pe partea laterală a reprezentării unui pantof.

Cadrul juridic

2 Potrivit articolului 63 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), împotriva deciziilor camerelor de recurs ale OAPI, acțiunea trebuie să se introducă în fața Tribunalului în termen de două luni de la data notificării hotărârii camerei de recurs.

3 În conformitate cu articolul 102 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, termenele procedurale se prelungesc pentru considerente de distanță, în mod invariabil, cu zece zile.

4 Conform normei 61 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 40/94 (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE)

nr. 1041/2005 al Comisiei din 29 iunie 2005 (JO L 172, p. 4, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 71, denumit în continuare „Regulamentul nr. 2868/95”):

„(1) În procedura în fața [OAPI], notificările care urmează a fi efectuate de [OAPI] iau forma transmiterii documentului original, a unei copii necertificate a acestuia sau a unui text imprimat, redactat la calculator în conformitate cu norma 55 sau, în ceea ce privește documentele care provin de la părțile însele, a duplicatelor sau copiilor necertificate.

(2) Notificarea se face:

(a) prin poștă, în conformitate cu norma 62;

(b) prin înmânare, în conformitate cu norma 63;

(c) prin depunerea într-o căsuță poștală la [OAPI], în conformitate cu norma 64;

(d) prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare, în conformitate cu norma 65;

(e) prin publicare, în conformitate cu norma 66.”

5 Norma 62 alineatele (1) și (3) din Regulamentul nr. 2868/95 prevede:

„(1) Hotărârile supuse unui termen pentru recurs, citațiile și alte documente stabilite de președintele [OAPI] se notifică prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire. Toate celelalte notificări se efectuează prin poșta obișnuită.

[…]

(3) Atunci când notificarea se face prin scrisoare recomandată, cu sau fără confirmare de primire, aceasta este considerată ca fiind remisă destinatarului în cea de a zecea zi de la expedierea prin poștă, cu excepția cazului în care scrisoarea nu i-a parvenit sau i-a parvenit la o dată ulterioară. În caz de contestație, îi revine [OAPI] sarcina de a stabili dacă scrisoarea a ajuns la destinație sau, după caz, de a stabili data la care a ajuns la destinație.”

6 În sfârșit, norma 68 din același regulament prevede:

„Atunci când un document a parvenit destinatarului, dacă [OAPI] nu poate dovedi că acesta a fost notificat corespunzător sau dacă nu au fost respectate dispozițiile aplicabile notificării sale, documentul este considerat ca fiind notificat la data stabilită de [OAPI] ca dată a primirii.”

Acțiunea în fața Tribunalului și ordonanța atacată

7 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 16 ianuarie 2006, K-Swiss a formulat o acțiune împotriva deciziei în litigiu.

8 Prin act separat depus la grefa Tribunalului la 3 aprilie 2006, OAPI a ridicat o excepție de inadmisibilitate, în conformitate cu articolul 114 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

9 Prin ordonanța atacată, considerându-se suficient de lămurit prin actele dosarului, Tribunalul s-a pronunțat asupra cererii menționate fără continuarea procedurii și a respins ca inadmisibilă acțiunea introdusă de către K-Swiss.

10 La punctele 22-30 din ordonanța menționată, Tribunalul și-a motivat decizia după cum urmează:

„22 Tribunalul subliniază că, astfel cum arată reclamanta, remiterea deciziei [în litigiu] de către o societate de curier [expres] precum societatea DHL nu figurează printre modalitățile de notificare prevăzute la norma 61 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95. În plus, trebuie să se constate că nici OAPI, nici reclamanta, care susține chiar expres că livrarea efectuată prin intermediul societății DHL nu constituie o notificare prin poștă, nu pretind că respectivul curier DHL remis reclamantei la 28 octombrie 2005 a fost trimis sub forma unei scrisori recomandate, nici că, în fond, societatea DHL este abilitată să efectueze astfel de trimiteri în Germania, nici că, în sfârșit, decizia [în litigiu] a fost, pe de altă parte, notificată reclamantei prin una dintre celelalte căi prevăzute la norma 61 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95 și la normele 62-66 din același regulament. În această privință, este necesar, de altfel, să se arate că scrisoarea de înaintare a curierului DHL remisă reclamantei nu indică în niciun mod că este vorba despre o scrisoare recomandată, ci subliniază că respectivul curier este «notificat numai prin DHL».

23 Din ceea ce precedă, rezultă că decizia [în litigiu] nu a fost notificată reclamantei în conformitate cu cerințele care rezultă din aplicarea normelor 61 și 62 din Regulamentul nr. 2868/95.

24 Contrar susținerilor reclamantei, această împrejurare nu este totuși de natură să conducă la concluzia că prezenta acțiune a fost formulată în termen.

25 Într-adevăr, este necesar să se amintească faptul că, în conformitate cu norma 68 din Regulamentul nr. 2868/95, intitulată „Vicii de notificare", «[a]tunci când un document a parvenit destinatarului, dacă [OAPI] nu poate dovedi că acesta a fost notificat corespunzător sau dacă nu au fost respectate dispozițiile aplicabile notificării sale, documentul este considerat ca fiind notificat la data stabilită de [OAPI] ca dată a primirii».

26 Această dispoziție, citită în ansamblul său, trebuie să fie înțeleasă în sensul că recunoaște în favoarea OAPI posibilitatea de a stabili data la care un document a parvenit destinatarului său, atunci când nu poate dovedi că acesta a fost notificat corespunzător sau când nu au fost respectate dispozițiile aplicabile notificării sale, și că atribuie acestei probe efectele de drept ale unei notificări legale [Hotărârea Tribunalului din 19 aprilie 2005, Success-Marketing/OAPI — Chipita (PAN & CO), T-380/02 și T-128/03, Rec., p. II-1233, punctul 64].

27 Or, în speță, părțile nu contestă că reclamanta a primit curierul DHL la 28 octombrie 2005, astfel cum atestă, în fond, fișa de urmărire a trimiterii, păstrată de grefa camerelor de recurs.

28 Prin urmare, conform normei 68 din Regulamentul nr. 2868/95, decizia [în litigiu] este considerată ca fiind notificată reclamantei la 28 octombrie 2005, astfel încât prezumția prevăzută la norma 62 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95 nu poate să își găsească aplicare în speță. Aceasta este, de altfel, conformă cu norma 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95, potrivit căreia «[c]u excepția unor dispoziții contrare, atunci când actul de procedură este o notificare, recepția documentului notificat constituie evenimentul care determină curgerea termenului». De asemenea, potrivit unei jurisprudențe constante privitoare la articolul 230 al cincilea paragraf CE, în ipoteza în care actul atacat a fost notificat destinatarului său, termenul de introducere a acțiunii începe să curgă din ziua primirii sale de către destinatarul respectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 29 mai 1991, Bayer/Comisia, T-12/90, Rec., p. II-219, punctul 19, confirmată în urma recursului prin Hotărârea Curții din 15 decembrie 1994, Bayer/Comisia, C-195/91 P, Rec., p. I-5619).

29 În aceste condiții, având în vedere că, în conformitate cu articolul 63 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94, acțiunea trebuie să se introducă în fața Tribunalului în termen de două luni de la data notificării hotărârii camerei de recurs, termen care se prelungește pentru considerente de distanță, în mod invariabil, cu zece zile, potrivit articolului 102 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, trebuie să se constate că termenul de introducere a acțiunii împotriva deciziei [în litigiu] a expirat la 9 ianuarie 2006.

30 Prin urmare, prezenta acțiune, introdusă la 16 ianuarie 2006, este tardivă și trebuie să fie respinsă ca inadmisibilă."

Concluziile părților

11 Prin recursul formulat, recurenta solicită Curții:

— anularea ordonanței atacate;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

12 OAPI solicită Curții:

— respingerea recursului ca nefondat;

— obligarea societății K-Swiss la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

13 În susținerea recursului, recurenta invocă un singur motiv, întemeiat pe o încălcare a normelor 61, 62 și 68 din Regulamentul nr. 2868/95.

Argumentele părților

14 Deși K-Swiss recunoaște că decizia în litigiu i-a fost remisă prin curier expres expediat de societatea DHL la 28 octombrie 2005, aceasta apreciază totuși că trebuie să se

stabilească dacă remiterea menționată trebuie să fie considerată ca fiind efectuată prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire în sensul normei 62 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95.

15 În această privință, recurenta subliniază că, din punctul de vedere al funcției pe care o îndeplinește, proba remiterii documentului furnizată de către prestatorul unui serviciu de curier expres, precum DHL, este identică cu proba atribuită unei scrisori recomandate cu confirmare de primire, singura diferență fiind că serviciul DHL nu prevede transmiterea unui aviz de primire către expeditor.

16 K-Swiss arată de asemenea că OAPI și-a modificat practica privitoare la notificarea deciziilor camerelor de recurs și că, dintr-o instrucțiune din 10 mai 2006 a prezidiului camerelor respective, adresată grefei OAPI, rezultă că, în cazul notificării acestor decizii prin poștă, aceasta se efectuează fie prin scrisoare recomandată, fie printr-un serviciu de mesagerie. Or, nu ar fi posibil să se considere că OAPI a adoptat în mod deliberat o practică de notificare destinată să producă vicii de notificare în sensul normei 68 din Regulamentul nr. 2868/95.

17 Deși a solicitat respingerea recursului, OAPI precizează că Tribunalul nu putea face aplicarea normei 68 din Regulamentul nr. 2868/95 pentru motivul că o notificare prin curier expres nu constituie un viciu de notificare. Într-adevăr, potrivit acestuia, notificarea deciziilor camerelor de recurs pe această cale trebuie să fie asimilată unei notificări prin poștă, în conformitate cu dispozițiile normei 62 din acest regulament.

18 În schimb, OAPI apreciază că prezumția stabilită la alineatul (3) al normei respective, potrivit căreia notificarea prin poștă este considerată ca fiind remisă destinatarului în cea de a zecea zi de la expedierea prin poștă, poate să fie răsturnată în cazul probării datei reale a remiterii notificării. Prin urmare, OAPI constată că, în speță, termenul de

introducere a acțiunii împotriva deciziei în litigiu a expirat la 9 ianuarie 2006. În consecință, Tribunalul ar fi ajuns la o soluție satisfăcătoare prin respingerea acțiunii ca inadmisibilă, dar printr-o aplicare eronată a dispozițiilor pertinente ale Regulamentului nr. 2868/95.

Aprecierea Curții

19 Este necesar să se sublinieze că norma 61 din Regulamentul nr. 2868/95, care stabilește „dispoziții generale privind notificările", enumeră limitativ modalitățile prin care OAPI notifică, în special, deciziile sale. Astfel, la alineatul (2) al acestei norme, se precizează că notificarea se poate face fie prin poștă, fie prin înmânare, fie prin depunerea într-o căsuță poștală la OAPI, fie prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare, fie prin publicare.

20 În plus, în cazul unei notificări prin poștă, din norma 62 alineatul (1) din regulamentul menționat rezultă că, în ceea ce privește o decizie în cazul căreia curge un termen, precum decizia în litigiu, această notificare trebuie să fie efectuată prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

21 Or, la punctul 22 din ordonanța atacată, Tribunalul a constatat că părțile nu pretind nici că respectivul curier expres expediat de către societatea DHL și remis reclamantei a fost trimis sub forma unei scrisori recomandate, nici că această societate este abilitată să efectueze trimiteri recomandate în Germania și că scrisoarea de înaintare a curierului menționat nu indică faptul că este vorba despre o scrisoare recomandată, ci subliniază că acest curier este „notificat numai prin DHL".

22 Prin urmare, Tribunalul a dedus în mod întemeiat că o astfel de notificare nu constituie o „notificare prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire” în sensul normei 62 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95.

23 Cu toate acestea și contrar susținerilor OAPI, în cazul în care acesta nu este în măsură să probeze că un document a fost notificat în mod corespunzător sau în cazul în care dispozițiile aplicabile notificării sale nu au fost respectate, dar documentul menționat a parvenit destinatarului, din norma 68 din Regulamentul nr. 2868/95, pe care Tribunalul a aplicat-o în mod legitim, rezultă că OAPI are posibilitatea de a face proba datei acestei primiri și că documentul este considerat ca fiind notificat la această dată.

24 De aceea, Tribunalul a considerat în mod întemeiat că acțiunea introdusă de K-Swiss la 16 ianuarie 2006 era tardivă și trebuia respinsă ca inadmisibilă.

25 Într-adevăr, după ce a arătat, la punctul 27 din ordonanța atacată, că părțile nu contestă faptul că reclamanta a primit, la 28 octombrie 2005, curierul expres prin intermediul DHL, Tribunalul a constatat, la punctul 29 din această ordonanță, că, având în vedere dispozițiile din Regulamentul său de procedură și articolul 63 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94, termenul de introducere a acțiunii împotriva deciziei în litigiu a expirat la 9 ianuarie 2006.

26 Din ansamblul considerațiilor de mai sus, rezultă că recursul trebuie să fie respins ca nefondat.

Cu privire la cheltuielile de judecată

27 Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât OAPI a solicitat obligarea recurentei la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta a căzut în pretenții, se impune obligarea recurentei la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Obligă K-Swiss Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături